

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig
Salisburgi, 1693

15. De Sacra Unctione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61596)

ficii, ideòque non tam ex pœna, quàm ex defectu iusti tituli videtur talis Cononicus privari fructibus.

Alii è contra sentiunt, peccatum quidem mortale tali casu committi, sed non esse obligationem restituendi, secundùm receptum Juristarum axioma, quòd lex pœnalis non extendatur ultra casus expressos. Utramque sententiam distinctionis fœdere conciliat Barb. *d. c. 16. n. 22.* ut prior procedat, si quis ab initio positivam & fraudulentam intentionem habeat, vel habuerit non suscipiendi Ordines, sed perceptis fructibus post aliquòd tempus à Canonicatu recedendi. Facit textus *in d. c. commissæ*, ibi: *cum eos receperis fraudulenter.* Altera verò sententia obtineat, si quis non habuerit simpliciter intentionem non suscipiendi, sed tantùm differendi usquedum per superiorem cogereur.

38 Denique in *sepe dicto cap. 12.* Trident. hortatur S. Synodus, ut in Provinciis, ubi id commodè fieri potest, dignitates omnes, vel saltem dimidia pars Canonicatum in Cathedralibus, & Collegiatis insignibus conferantur tantùm Magistris & Doctoribus, aut etiam Licentiatis in Theologia, vel jure Canonico.

TITULUS XV.

De Sacra Unctione.

SUMMARIÆ.

1. Unctio sacra quando adhibeatur, & de antiquissima ejus traditione.
2. Oleum simplex & Chryisma cur ab Ecclesia consecrentur?
3. Unctio Sacerdotum non est de substantia Ordinis.
4. Unctio Imperatoris & Regum hodie fit in brachio.
5. Imperium Romanum quomodo ad Germanos translatum?
6. De Electione Imperatoris.

Quia Presbyteri in sua Ordinatione Chryimate unguuntur, propterea in tractatu de Ordinibus intermiscetur hic *tit.* in quo de diversis sacris unctionibus in Ecclesia Catholica fieri solitis tractatur.

Impenduntur hujusmodi unctiones in Baptismo, Confirmatione, Consecratione Episcopi, Ordinatione Sacerdotum, in Coronatione Imperatoris, & Regum, in extrema Unctione, consecrationibus Ecclesiarum, Altarium, & vasorum sacrorum. De singulis his unctionibus licet textus apertos sacre Scripturæ non habeamus, antiquissima tamen, & ab Apostolis continuata ejus rei Ecclesiæ Catholica est traditio, ut dubitare fas non sit, quin ex instituto Christi, vel ex instinctu Spiritus Sancti per Apostolos in Ecclesiam introductæ sint; non enim omnia, quæ fecit Christus, scripta sunt in libro Evangeliorum, teste Joanne Evangel. *c. ultimo v. 25.* quemadmodum & plures alios fidei articulos, imò & ipsam sacram Scripturam, quòd talis sit, ex traditione & autoritate Ecclesiæ magna ex parte probare debemus, uti supra *in Tit. 4. de Consuetudine: in princ.* diximus. Sanè oleum sacrum fuisse in Ecclesia tempore Apostolorum, probatur luculenter ex Epistola S. Jacobi *c. 5. v. 14.* ibi: *Infirmatur quis ex vobis inducat Presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini &c.*

Consecratur autem per Ecclesiam in primis Oleum Olivarum simplex, quod oleum Catechumenorum, & infirmorum appellatur, quia per id baptizandi, & infirmi agonizantes unguuntur. Deinde conficitur Chryisma ex oleo, & balsamo, quod etiam adhibetur in Baptismo, Confirmatione, Consecratione Episcopi, Ecclesiæ, Altarium. Habent istæ unctionum materię suas mylticas significaciones, nam per

per oleum nitor bonæ conscientie significatur, juxta illud Evangelii: *prudentes Virgines acceperunt oleum cum lampadibus.* Item & promptitudo ad pugnam pro fide Catholica, & contra inimicos invisibiles, prout olim ad luctam inungebatur Athletæ: per *balsamum* verò odor bonæ famæ intelligitur, secundum illud Apostoli. *Christi bonus odor sumus.* & *Ecles. 24. v. 20. Sicut balsamum aromatizans odorem dedit &c.*

Solennitates porrò & modos unctionum ex Pontificali & Pastoralis libro desumere oportet; & mysticam rationem ac internam, & Spirituales unctionum operationes dilerte describit Pontifex in *c. unico. hoc tit.* Omissis aliis unctionibus ad alios titulos pertinentibus, hic de unctione Sacerdotum, ac Imperatoris, & Regum breviter aliquid dicemus.

3 Ad unctionem Sacerdotum in manibus eorum per Episcopum fieri solitam, sciendum est, non esse de substantia Sacramenti Ordinis Sacerdotalis, sed esse tantum de necessitate præcepti, & Ecclesie Cæremoniam: potestatem autem Sacerdotalem per aliam materiam & formam conferri: nimirum *potestatem consecrandi* per traditionem calicis cum pane, & illa verba: *Accipite potestatem offerendi sacrificium Deo; & potestatem remittendi peccata,* per impositionem manuum cum illis verbis: *Accipe Spiritum Sanctum, quorum remisisti peccata &c.* quare si contingeret, per infirmitatem ordinati, vel ordinantis impediri unctionem, non propterea tota ordinatio nulla, & reiteranda esset, sed illa tantum Cæremonia unctionis supplenda foret, ut in titulo sequenti explicabimus.

4 Circa unctionem Imperatoris & Regum propter quam Imperator *Sacratissimus*

dicitur) notandum est imprimis, in Veteri quidem Testamento Reges unctos fuisse in capite, hodiè verò post Adventum Christi, qui Caput est Ecclesie, cujusque personam Pontifices representant, tantum Pontifices & Episcopos ungi *in capite*, Principis autem unctionem *ad brachium* esse translata, per *brachium* enim Principatus, & Regimen congruè denotatur, prout Samuel poni fecit armum in convivio ante Saul, quem unxit in Regem, *1. Regum. 9.* Ungitur autem Imperator à Pontifice, vel cui is commiserit. *c. venerabilem. 34. de Elect.* Reges verò à suis Metropolitanis, Sicut refert Hostiensis in *Summa. hoc tit. n. 8.* quòd olim Reges Germanie unxit Archiepiscopus Colonienfis, Reges Anglie Cantuariensis.

Sciendum quoque *ex d. c. venerabilem. 9.* quòd Imperium Rom. per Leonem III. summum Pontificem à Græcis ad Germanos in Personam Caroli Magni translatum fuerit: nam quia tunc temporis Græci Imperatores Ecclesiam Romanam in Occidente à Longobardis, aliisque hostibus infestam partim non potuerunt, partim Hæretici noluerunt defendere, necesse fuit alium Ecclesie defensorem, & patronum inquirere, quam defensionem victoriosè præstitit Carolus Magnus, origine & sanguine Francus; propè Moguntiam natus, ideòque Romæ à Leone III. in die Natalis Domini Anno Christi DCCC. Imperator declaratus, salutaris, & coronatus est. *Annal. Eccles. Cas. Baron. anno Christi 800. Gloss. in d. cap. venerabilem Bellarm. de Translat. Imp. lib. 1.* Quòd autem summus Pontifex habeat jus in mundo supra Imperatorem, & sit *constitutus super gentes, & regna, ut evellat, & dissipet, & aedificet, & plantet,* quatenus agitur de salute

ani-

animarum & recta Ecclesie gubernatione, in Titulo de Majoritate & Obedientia traditur. Hinc etiam est, quod *Sacrum Imperium Romanum* dicatur, non solum quod per successionem à Romanis Imperatoribus Julio Augusto, & ceteris acceptum sit, sed etiam quod Imperator speciali obligatione, & juramento Ecclesie Romanae Advocatus & Patronus habeatur, *Clem. Romani. de Jurejurando. d. c. venerabilem.* Eoque sensu in *c. in die 25. de Consecratione, dist. 5. & in Gloss. in d. c. venerabilem. in V. transtulit.* Teutonici dicuntur habere *Regimen Ecclesie Romanae*, scilicet in temporalibus.

6 Præterea summus Pontifex jus eligendi Romanorum Regem & Imperatorem (qui sit unus ex Germanorum gente, & familia, neque Hæreticus, aut excommunicatus, vel alias ad regendum inhabilis, *Text. & Abb. in sepe d. c. venerabilem*) Principibus Germaniæ concessit, fuitque hoc jus Electionis ab initio penes omnes Principes, deinde successu temporum ob difficultatem conventionis ex Principum consensu ad VII, Electores restrictum est. Videatur Baron. in *Annal. Ecclesiast. Anno Christi 996.* sibi verò Pontifex examen, confirmationem, coronationem, & unctionem Electi Imperatoris reservavit: item etiam, ut si Electio de duobus in discordia contigerit, & Electores admoniti præfixo termino non conveniant, litem dirimere, & alterutri Electo favere possit. Non tamen videtur ob Electionem indigni, v. g. excommunicati, aut alias inhabilis jus eligendi pro ea vice amissum, & ad Papam pertinere, sicut in Electione Prælatorum Ecclesiasticorum: nam hoc in Electione Imperatoris non reperitur statutum, nec in poenaliis debet fieri extensio, nisi Electores moniti nolent aut diu differrent alium eligere. Plura in hac ma-

teria ex jure publico, & Aurea Bulla Caroli IV. defumenda sunt.

TITULUS XVI. De Sacramentis non iterandis.

SUMMARIA.

1. Que Sacramenta nequeant iterari?
2. Character quid?
3. Irregularitas que contrahitur ex rebaptizatione, etiam ex iterata Confirmatione?
4. Chrysmata an sit de substantia Confirmationis?
5. Si in Confirmatione pro Chrysmate oleum fuerit adhibitum, qualiter debeat hic defectus suppleri?
6. Mennium impositio in ordinatione Presbyteris ommissa, qualiter supplenda?
7. Conciliatur *c. i. h. t. cum c. Subdiaconus dist. 23.*

Tria sunt ex Sacramentis, quæ Characterem invisibilem in anima suscipientis imprimunt, nimirum *Baptismus, Confirmatio, & Ordo*, ac propterea sine sacrilegio reiterari non possunt. *Trid. Sess. 7. Can. 9.* Quod si verò in eorum collatione aliqua caremonia, quæ non est de substantialibus, ommissa sit, illa proximo tempore supplenda erit.

Est autem Character, quem dicta Sacramenta imprimunt, *signum spirituale, & indelebile anima impressum, quo suscipiens Christo duci Principi, summoque Sacerdoti unitur, & in illius servum, Militem, Ministrum ad divinum cultum deputatur, & consignatur: Baptismo namque consignatur in servum Christi, & domesticum Dei: Confirmatione in militem, ad confirmandum, tuendamque illius fidem: Ordine deputatur in dispensatorem mysteriorum Dei; cujus rei testimonium habemus apud Apostolum 2. ad Corinthios 1. v. 22. ibi: Qui unxit nos Deus, & signavit nos, & dedit pignus Spiritus in*